

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217204443
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217204443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a sudcov JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 45 684 618, právne zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: V. U., J.: XX.XX.XXXX, G. L., L. XXX/XX, o zaplatenie 412,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 23. mája 2018 č.k. 4Csp 29/2017 -38 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva“.

2. Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd okrem iného odôvodnil zistením, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.08.2015 a odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok z 12.02.2016. Žalobca súdu doložil len oznámenie zo dňa 24.06.2016 adresované spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., žalovanému, ktorým mu bolo oznámené, že pohľadávky z faktúr tam citovaných prešli na spoločnosť Platiť sa oplatí, s.r.o., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 a to ku dňu 24.06.2016 do vlastníctva uvedenej spoločnosti. Žalobca doklad o doručovaní tohto oznámenia žalovanému, súdu nepredložil.

3. S poukazom na ustanovenie § 43 ods. 1 písm. a), ods. 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného v rozhodnom období, ustanovenie § 40 ods. 1, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 219 ods. 1, ods. 4, § 297 CSP súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore. Žalobca nepredložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávky a aj keď žalobca doložil listinu, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., žalovanému, nedoložil žiaden doklad o doručení tohto oznámenia. Písomné oznámenie o postúpení pohľadávky je hmotnoprávnym úkonom a pre nastúpenie jeho účinkov sa oznámenie musí dostať do dispozičnej sféry adresáta. Preukázanie splnenia tejto podmienky zaťažuje v spore žalobcu. Žalobca však súdu takýto doklad nedoložil, čím neuniesol dôkazné bremeno o preukázaní aktívnej legitímácie v spore. Pokiaľ sa týka hodnotenia uplatneného nároku a zmluvného základu, z

ktorého dlh mal vzniknúť, súd tento právny vzťah nehodnotil, nakoľko žaloba bola zamietnutá z dôvodu nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu v spore. S poukazom na ustanovenie § 132 CSP už v žalobe je žalobca povinný pravdivo a úplne uviesť rozhodujúce skutočnosti; opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Podľa § 140 ods. 2 CSP je zmenou žaloby i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe a zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Žalobca bol najneskôr pri podaní žaloby povinný tvrdiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore a z dôvodu ich nepreukázania, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo žiadne trovy si neuplatnil a žiadne trovy mu ani v konaní nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní nadobudol od pôvodného veriteľa spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a to na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 a odovzdávajúceho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.02.2016. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 12.02.2016. Ako dôkaz predložil súdu oznámenie postupcu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.02.2016. Na základe vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli žalovanému poskytnuté služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný si záväzok uhradiť ich cenu riadne a včas nesplnil. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúry, ktoré však žalovaný neuhradil riadne a včas a to ani napriek opakovaným výzvam na zaplatenie. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby. Ďalej odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie porušenie ustanovenia § 129 Civilného sporového poriadku, keď súd predtým ako rozhodol vo veci, mal žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu podania, čo však neurobil. Ak by súd dodržal ustanovenie § 129 CSP, žalobca by získal možnosť reagovať na úvahu súdu o tom, že súd považuje za nepreukázanú a nedostatočnú aktívnu legitímáciu žalobcu a k tomu by sa mohol vyjadriť. Nesprávnym postupom súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ zastáva názor, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, keďže nespĺňa základné pravidlá argumentácie vyžadujúce sa v každom rozhodnutí súdu. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Jednou z najdôležitejších súčastí základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je povinnosť súdu vyrovnať sa s argumentmi a návrhmi účastníkov súdneho konania. Iba tým, že súd vo svojom rozhodnutí zareaguje na argumenty účastníkov konania, dá účastníkovi najavo, že boli vypočutí a že sa ich argumentmi zaoberal. Táto povinnosť je prejavom skutočnosti, že proces právnej argumentácie sa považuje za dialóg medzi účastníkmi argumentácie, v ktorom účastníci uvádzajú argumenty na podporu určitého stanoviska a proti tomuto stanovisku, pričom najlepší z argumentov určí výsledok (rozhodnutie vo veci). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania, alternatívne žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu zaoberal najprv tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

9. Odvolateľ vzhliadol dôvod naplnenia odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP v tom, že súd prvej inštancie ho nevyzval na vyjadrenie sa k otázke aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, teda nepostupoval podľa § 129 CSP. K tomuto odvolací súd uvádza, že postup podľa § 129 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zjavné, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné, či nezrozumiteľné, takýto postup je odôvodnený iba za splnenia podmienok, že pre daný nedostatok žaloby nemožno v konaní pokračovať. V posudzovanej veci však žaloba netrpela takýmito nedostatkami, ktoré by bránili súdu prvej inštancie v konaní pokračovať, preto nebol daný dôvod na postup podľa § 129 CSP. Pokiaľ žalobca neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia, či nepredložil dostatočné dôkazy odôvodňujúce jeho žalobný nárok, môže sa to premietnuť jedine v neunesení dôkazného bremena a následnom zamietnutí žaloby, nie je však v dôvodnosti postup podľa § 129 CSP.

10. K odvolacej námietke o nepreskúmateľnosti rozsudku treba uviesť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil, pričom požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu a vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci.

11. Súd prvej inštancie vysvetlil, že žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP, nie je možné preto konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

12. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore. Žalobca v konaní nepreukázal zmluvu o postúpení pohľadávky, tiež nepreukázal, aby písomné oznámenie o postúpení pohľadávky adresované postupcom žalovanému sa dostalo do dispozičnej sféry adresáta (žalovaného). Preukázanie splnenia vyššie uvedených podmienok zaťažuje v spore žalobcu. Keďže žalobca v konaní nepredložil dôkaz - zmluvu o postúpení pohľadávky, čím neunesol dôkazné bremeno, je správny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu v spore.

13. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. účinného v rozhodnom období, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka.

14. Prvá veta citovaného ustanovenia teda definuje dve podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky a nepotrebnosti súhlasu účastníka s takýmto krokom, ktoré predpokladá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva podniku uvažujúceho o postúpení riadne nespĺcanej pohľadávky účastníkovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke podniku.

15. Preskúvanie vecnej legitímácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009).

16. Je nepochybné, že zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) a žalovaným zo dňa 02.06.2014 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo

inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Pohľadávka z predmetu tohto sporu mala byť na terajšieho žalobcu postúpená jeho právnym predchodcom, a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2015, ktorú žalobca ani v odvolacom konaní súdu nepredložil.

18. Preto možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nijako nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu. Žalobca si v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho mala byť postúpená. Z obsahu spisového materiálu navyše nebolo nijako preukázané dodržanie písomnej výzvy postupcu adresovanej žalovanému, že je v omeškaní a následné dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe v zmysle ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktoré ustanovenie zákona správne citoval súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku.

19. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

20. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona a priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v Zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

21. Keďže žalobcom nebolo v konaní preukázané ani naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. (splatnosť postupovanej pohľadávky v čase jej postúpenia), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené právo v tomto konaní, mu preto nie je možné priznať.

22. Keďže správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi. Žalovaný si však trovy odvolacieho konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).